Nam presumptio violẽta subdistinguit̃. qꝛ alia iuris. alia
iuris ⁊ de iure. Juris est cũ ius presumit aliqd. ſꝫ ñ statuit
sup presũpto. ⁊ illa recipit ꝯriã ꝓbationẽ. xxv. q. iij. extraor
dinaria. xxvij. q. i. nec aliq̃. Juris ⁊ de iure est cũ ius fingit
⁊ statuit de ficto. ꝯtra quã fictionẽ nõ admittit̃ ꝯtraria ꝓ
batio. c. ad id. ⁊ c. is q. de spon. ⁊ de ꝯdi. appo. c. ꝑ tuas. vbi
vide cõcor. multas. Et q̃liter ius fingit. vide Hos. in sum.
eo. ti. Nam differunt presũptõ. ⁊ fictio iuris. de quo supra
fictio. Et vna p̃sumptio tollit aliam. c. cuꝫ iter. R. de elec.
vide glo. optiaꝫ i. l. non est verisimile. ff. qđ me. cau. Et no.
doc. regulã ꝙ p̃sũptio cõis trãsfert i aliũ onus ꝓbandi. l.
gnãlr. §. si. petit ũ. vsi. ſꝫ cũ ex p̃sũptõe. ff. đ fideicõmis. libe.
Jtẽ. p̃sũptio ex necessitudie sãguis vicit oẽs alias presum
ptiones vt est glo. in. c. fi. de sta. vt si lego Ludo. ⁊ sunt duo
eiusdeꝫ nois ꝓprij. ⁊ cognominis. p̃sumit̃ ꝓ illo q mihi ne
cessitudine cõiungit̃. ⁊ qa presumptio surgit ex q̃litatibꝰ
sciẽdũ ꝙ q̃dam sunt q̃litates itrisece ⁊ nãlr hoi iherẽtes.
Et harꝫ q̃dã adherent aie. ⁊ q̃dam corꝑi. exẽplũ de p̃mis.
vt bonitas malicia. ⁊ in dubio presumit̃ ad bonã partẽ. qꝛ
nãliter nascimur sine malicia. ar. c. ad mẽsã. xi. q. iij. ⁊ talis
presũptio trãsfert onus ꝓbãdi in aduersariũ. ⁊ sic itelligi
tur. c. vnicũ de scruti. nisi semel eẽt ꝯuictus de malicia. ta
lis. n. semꝑ malus presumit̃. ij. q. v. ꝑ to. ⁊ c. semel de reg.
iu. li. vi. vel si eẽt ifamatus. sic eni ad eũ trãsfert̃ onus pro
bandi. de scõis. vt sanitas. ⁊ ifirmitas. ⁊ iteꝝ i dubio presu
mit̃ in melius. ⁊ negãs ꝓbabit. vt. l. nec codicillus. C. đ co
di. nisi qs fuisset ifirmus ifirmitate aliq̃ de sui nã ꝑpetua.
vt epilẽtia. vel apoplexia. c. cũ iter. de ele. vel vbi dubita
ret̃ de ꝑpetuitate infirmitatis. vt i furioso. iõ qui allegat
ꝯrium dꝫ ꝓbare. ij. q. ix. iudicãs. Silr si negetur qs legiti
mus ꝓbet negans. c. trãsmissa. q fi. sint legit. Scđo alique
sunt q̃litates intrisece ⁊ accidẽtales. vt eẽ diuitẽ. iuriscon
sultũ. musicũ. medicũ. coraulam ⁊c. q̃ non nãlr aduenĩũt
nam nã nõ facit artẽ. ſꝫ bñ preparat ſm bal. ⁊ in his onꝰ
ꝓbãdi icũbit cuicũqꝫ allegãti ad fũdãdã itẽtõeꝫ suã siue
affirmatiue siue negatiue allegat. maxime cuꝫ ꝑs aduer
sa fũdauit itentõeꝫ suã. nõ tamẽ sꝑ succũbit nõ potẽs ꝓba
re sic ꝙ alter ꝓpter istiꝰ nõ ꝓbationẽ admittat̃ ad itentũ
suũ. nã adhuc iudex ex offõ põt illũ refutare si sibi cõstite
rit eũ idignũ. ⁊ hoc i causa i qua vltra allegatiões ptiuꝫ iu
dex põt ipartiri officiũ suũ. secus in cã vbi de hoc non pos
set nisi petitus.

Preter qñ capit̃ exclusiue qñ iclusiue. vide. c. lr̃as. in fi.
de p̃sump. ẽt vide Jnno. in. c. dudũ. ij. de elec. ⁊ in cle. i. de
sum. tri. ⁊ fi. chato. ꝑ glo. ⁊ Archi. in. c. ebron. xiij. q. i. Jtem
Bar. in. l. i. i fi. ff. de pig. ac. ⁊ ꝑ alios in. l. actõe. C. de trãsac.
⁊ in regula pctiñ. de reg. iu. li. vi. Stat. n. iclusiue ⁊ augmẽ
tatiue qñ cadit iter res penitꝰ seꝑatas. vt dicẽdo. Lego ti
bi oẽs vineas meas p̃ter domũ. Sꝫ stat exclusiue qñ cadit
iter dictiones significantes res sibi inuicem contentas.
vt lego tibi omnes libros meos p̃ter salicetos ambos. Ri
ch. ⁊ Bar. vide de hoc Albericum in alphabeto suo. ⁊ no.
in. l. medico. §. vxori. ff. de lega. i. Jteꝫ ibi capit̃ exclusiue.
Lego oẽs seruos meos p̃ter semproniũ. Rõ qꝛ sẽpronius
eximit̃ de orone p̃cedẽti vt ibi non icludat̃. l. nãqꝫ. §. fi. de
penu lega. ff. ⁊ sumit̃ rõ ex hoc. qꝛ ẽ volũtas ꝓferẽtis đcla
rata eo ꝙ alias hec v̾ba p̃ter sẽproniũ nihil operarent̃. ſꝫ
ibi sumit̃ iclusiue. Lego oẽs libros meos tali p̃ter sciphũ
argẽteũ quẽ apud eũ deposui. Rõ. qꝛ hec volũtas ꝓferen
tis ⁊ v̾ba p̃ter sciphũ ⁊c. aliter nihil operarent̃. nisi inclusi
ue exponerent̃. Jtẽ ponit̃ qñqꝫ ꝯiũctiue nõ iclusiue. vt ibi
de his seruis q sunt in p̃rimonio p̃ter deceꝫ quos legaui ti
tio lego decẽ seio. qꝛ sensus est. ⁊ decẽ legaui titio. ⁊ sic per
legatũ factũ seio nõ reuoco factũ titio. ⁊ sic itellige hic cõ
iũctiue. i. ꝯtinuatiue sicut fit ꝯtinuatio ꝑ dictionẽ ⁊ qñ cõ
tinuat orationes. Nam in p̃dictis legatis ⁊ titiꝰ ⁊ seius nõ
sunt ꝯiũcti ꝯiunctõe q̃ facit vnũ corpus. de qua in. l. re cõ
iuncti. ff. de le. ij. ⁊ ideo si i p̃rimonio eẽnt tantũ. xv. serui. ⁊
titiꝰ haberet decẽ. seius tñ. v. l. si ita legatũ. ff. de le. i. Et est
rõ qꝛ significat sic ipsa voluntas proferentis declarata ex
cõiectura ꝙ testator nõ vult reuocare nisi exp̃ssius appa
reret. Si eni hoc casu poneret̃ iclusiue tũc seius haberet
. x. legata titio ⁊ cũ hoc alia sibi legata. s. seruos i patrimo
nio existẽtes. ⁊ ꝑ hoc esset reuocatũ legatũ titij. qđ nõ est
dicendũ. Jtẽ ibi cũ papa dicit. dispẽso tecũ vt alia bñficia
p̃ter obtẽta possis obtinere. ponit̃ etiã ꝯtinuatiue siue cõ
iunctiue. Nã sensus est. talia obtineas cũ obtentis. ⁊ super
istis obtẽtis dispẽso: ita ꝙ obtẽta nõ icludunt̃ in dispensa
tione. vt in. c. dudũ. de elec. qꝛ hoc non videt̃ de voluntate
ꝓferẽtis nisi exp̃ssius declaret̃ eo ꝙ dispẽsatio in casibus
odiosa sꝑ restringit̃. Jtẽ exclusiue nõ exceptiue ponit̃ pro
sine. vt ibi p̃ter spem. i. sine spe. ⁊ sic dr̃. dilatio dãda est illi
q p̃ter spem trahit̃ ad alienũ iudicẽ. l. si qñ. C. de dila. ibi
eni nõ ponit̃ exceptiue nec iclusiue. qꝛ oratio illa hoc non
patit̃. ⁊ sic tantũ ponitur exclusiue. ⁊ sic de alijs.

Preterire ẽ testatorẽ omittere aliquẽ q suus heres ẽ co
non istituto nec exheredato vt habuistis. s̃. de heredibꝰ.

Preteritio dr̃ talis omissio vel exheredatio ſm Azo. in
sum. C. de libe. p̃te. vel exhereda. isti. de here. que ab inte
stat defer. §. eadẽ. vt supra.

Pretor est q in vrbe romana iudicio senatus ad dissipan
duꝫ vel disceptãdũ dubios actus ⁊ cãs ordinabat̃. Et erat
eius officiũ annuũ vel annale. qꝛ solo anno durabat. Et an
teq̃ꝫ a populo romano ad p̃ncipẽ translata fuisset ptãs vel
anteq̃ꝫ romana ptãs sub iperatore veniret habuit potesta
tem plenã faciẽdi ius ⁊ statuta ⁊ edicta. cuius edicta iuris
onerarij noie censent̃. qꝛ hꝰ honori auctoritate pollebãt.
vt. C. de offi. preto. l. i. ⁊ insti. de iur. na. gen. ⁊ ciui. §. pretoꝝ
quoqꝫ edicta. ⁊ not. in. l. certuꝫ. C. vnde legit. ꝙ p̃tor viuus
potius dꝫ seq pretorẽ mortuuꝫ q̃ꝫ ius ciuile.

Pretor fideicõmissariꝰ dicebat̃ ille q đ fideicomissis re
lictis cognoscebat ⁊ ius dicebat ⁊ reddebat dicẽs. ius da
ho. ff. de ori. iur. l. necessariũ.

Pretor peregrinus dicebat̃ ille q iter peregrinos qui i
ciuitate affluebant vel ꝯfluebãt ius reddebat.

Pretor vrbanus dicebat̃ q cum consules ad bella finiti
ma alias vicina vocarent̃ ius necessariuꝫ in ciuitate redde
bat. ff. de ori. iuris. l. ij. prealle.

Pretoriũ est locus in quo ius ex more reddit̃. etiã dicit̃
locus in quo qs p̃fecturã exercet cũ suis officialibus. ⁊ cãs
tractare solet. Jtẽ est domus p̃sidi ꝓuincie assignata. ⁊ lo
cus deputatꝰ iudicibꝰ ad cognoscẽdũ ⁊ deputandũ vel ad
sententiandũ de causis.

Pretoriũ vt in ti. de offi. preto. ff.

Pretoriũ pignꝰ dr̃ illud qđ alicui dat̃ a iudice.

Priuignꝰ dicit̃ q ex marito mulieris natꝰ est anteq̃ꝫ fuis
set maritꝰ eius. ⁊ ecõtra.

Priuigna dr̃ ꝓprie que ex vxore viri nata fuit anteq̃ꝫ eẽt
vxor sua. ẽ ergo filia vxoris ab alio viro p̃ori genita. ⁊ priui
gnus filiꝰ taliter genitꝰ. quoꝝ p̃r vitricus eiꝰ appellatur.

Preuaricatores sunt q vera crimina fraudulẽter occul
tant. dr̃ ãt p̃uaricator q̃si varicator a varica ceruice. qꝛ ad
uersã ꝑtẽ adiuuat ꝑdita sua cã ꝓpa dũ huic instat corpore
ex vna parte ⁊ illi mente ⁊ corde ex altera ꝑte. vt. ff. đ pre
uarica. per to.

Primates ꝓprie loquẽdo sunt patriarche. di. xcix. c. i. ⁊.
ij. Etiã ponit̃ p̃mas ꝑ archiep̃o. c. sane. de fo. cõpe. Nã non
ẽ dr̃ia iter p̃matẽ ⁊ archiep̃ꝫ q̃ꝫtũ ad effectũ. vt in. c. duo. đ
offi. ordi. nã ius canonicũ nõ curat de noibꝰ. c. petitio. đ ꝓ
cur. di. xxi. cleros. ⁊. c. p̃ce. vbi est diuisio nominũ. cũ dicit̃

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0121
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST